

СА БЛАГОСЛОВОМ
ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
Г. Г. ФОТИЈА
ЕПИСКОПА БИЈЕЉИНСКОГ И
ЗВОРНИЧКО-ТУЗЛАНСКОГ

Преведено са изворника:

Fr. Seraphim Rose

Orthodoxy and the Religion of the Future

St. Herman of Alaska Brotherhood, 1996.

Fr. Seraphim Rose

The Search for Orthodoxy

The Orthodox Word, No. 226

St. Herman of Alaska Brotherhood, 2002.

Јеромонах Серафим (Роуз)

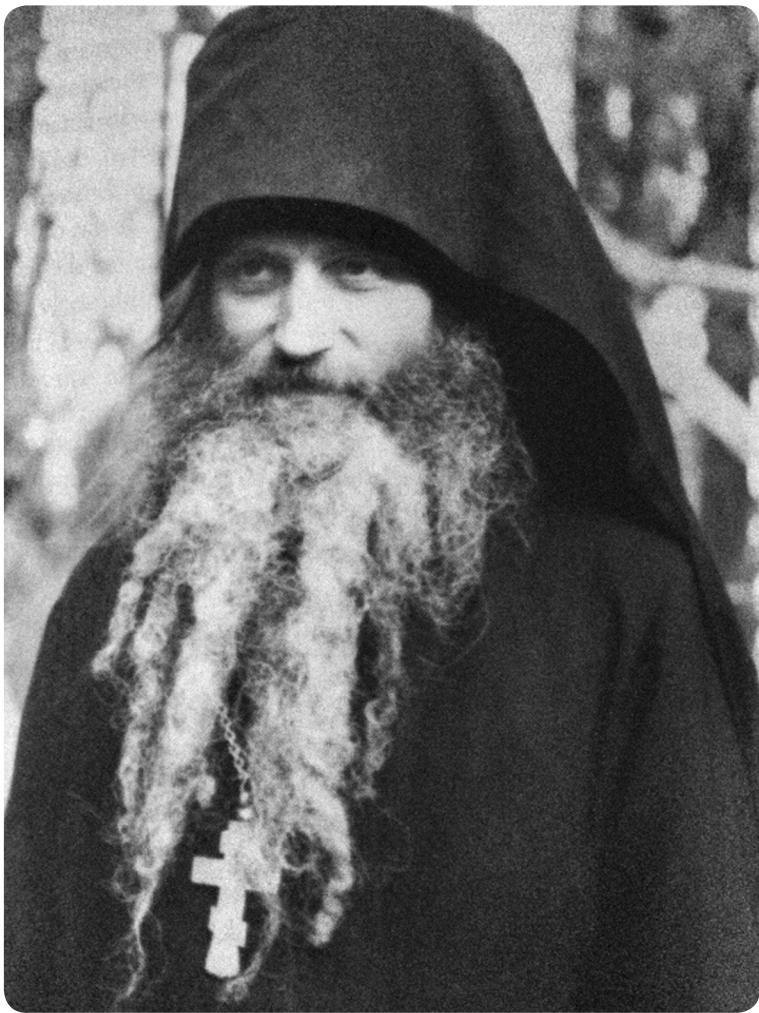
ПРАВОСЛАВЉЕ И РЕЛИГИЈА БУДУЋНОСТИ

Превод:
Андреј Поповић

монах Ромило Хиландарац (стр. 5-55)
Александар Орландић (стр. 229-244)

СИНАЈ
Бијељина

2019.

Иеромонах Серафим (Поуз)

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА*

*Јер ће доћи време када здраве науке неће поћносити,
неће ће по својим жељама окућити себи учићеље
да их чешу по ушима;
И одвраћатиће уши од истине, а окренути се бајкама.*

2. Тим. 4, 3-4

*Јер ће се појавити лажни христоси
и лажни пророци, и пооказаће знаке велике
и чудеса да би преварили, ако је моће, и изабране.
Мт. 24, 24*

Отац Серафим се 10. маја 1976. године возио својим камионом кући из Орегона, где је управо преузео пошиљку своје прве објављене књиге, *Православље и религија будућности* - књиге која ће једнога дана постати катализатор духовног буђења, нарочито у Русији. Књига представља разматрање савремених религијских појава, симптома „нове религијске свести“ која је припремила пут за једну светску религију и означила почетак „демонске педесетице“ последњих времена. Никада раније није била написана тако дубока анализа духовних кретања у двадесетом веку, јер их до сада нико није тако брижљиво проучио у складу са безвременом мудрошћу Светих Отаца.

* Текст преузет из књиге „*Отац Серафим Роуз – Живот и дело, групни гео*“, *свети манастир Хиландар 2003*, љубазношћу и благословом Сабора стараца манастира Хиландара

У раним и средњим седамдестим годинама XX века, када је о. Серафим писао ову своју књигу, много ге појаве које је описивао биле су сматране застрањивањима на маргинама друштва. Али, он је увиђао шта долази: видео је како оно што је маргинално постаје све више главни ток. Увиђао је застрашујуће јединство циља иза широког спектра, споља гледано, сасвим различитих феномена, и видео је како се на хоризонту помаља коначни исход. Док је путовао ка југу, са својом књигом која је скидала маску са најлукавијих облика демонских обмана у наше доба, било је нормално да се заустави код средишта неопаганизма у Америци: код планине Маунт Шаста. Маунт Шаста, коју су њени првобитни индијански становници сматрали светом планином, постала је средиште активности окултиста и њихових насеља, која су се сада тамо умножавала. О. Серафим се повезао један део пута, уз планину, са својим товаром књига. Стојећи у сенци огромне планине, на месту где се обично одржавају неопаганске свечаности, појао је вакршње песме, појао је о Христовом Васкрсењу и Његовој победи над сатаном и законом смрти. Почекео је поново да размишља о ономе о чему је раније већ размишљао: „Православни свештеник треба да дође и освешта ову планину светом водицом!“¹ Касније, након рукоположења, он и о. Герман ће се вратити и освештати ову планину. Али, његова књига ће учинити и више од тога: она ће *йомерићи* планине.

Семе књиге *Православље и религија будућности* је сазревало већ неко време у о. Серафиму. Као и његов „Курс опстанка“, ова књига је била плод мукотрпног рада на делу *Царство Човечије и Царство Божије*. О. Герман га је терао да коначно заврши свој *tantum opus*, али је о. Серафим одустао од тога, јер је то био

превелик посао да би се предузео уз све остале послове, а, уз то, и због тога што је то сматрао исувише интелектуалним и апстрактним послом. „Потребно нам је нешто практичније“, говорио је о. Герману. Његов интелектуални елитизам је сада био ствар прошлости. Узрастао је и у спољашњем и у унутарњем знању, и достигао је моћни став који долази од трезвеног и спасењског духовног живота, па је и његово писање постало приступачније, разумљивије, темељније и усмереније, а не сложеније или неразумљивије. Следећи стазу еванђелске једноставности, сада је писао на начин који су сви млади и стари, образовани и необразовани - могли да разумеју.

Православље и религија будућности је започета 1971. године, истраживањем најновије „екуменистичке“ моде: отварања „дијалога са нехришћанским религијама“. О овој теми су објављена три чланка у *Православној реци*, а за њима и подробан опис „харизматског буђења“ као облика „екуменистичке духовности“ која спада у изразито нехришћанске религијске доживљаје.

Убрзо по објављивању чланка о „харизматизму“, о. Серафим је добио писмо од Јелене Концевич, у коме је стајало: „Ово што сте овде описали јесте религија будућности, религија Антихриста.“ О. Серафим је, међутим, био потпуно свестан да ни у ком случају није написао исцрпну студију о овој религији, јер студија још увек није добила свој коначни облик. Његово дело, тврдио је, представљало је тек „прелиминарно истраживање оних духовних тенденција које, чини се, утиру пут за религију анти-Хришћанства, за религију која је, споља гледано, ‘хришћанска’, али је усмерена на паганско искуство ‘иницијације’.“

Речи Јелене Концевич о „религији будућности“ су братији пале на памет онда када је Братство Светог Гер-

САДРЖАЈ

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА	4
Увод:	
КА СИНКРЕТИСТИЧКОЈ РЕЛИГИЈИ БУДУЋНОСТИ	57
I Дијалог са нехришћанским религијама	59
II „Хришћански“ и нехришћански екуменизам	65
III „Ново доба светога духа“	66
IV О овој књизи	68
МОНОТЕИСТИЧКЕ РЕЛИГИЈЕ	
Да ли имамо истог Бога са нехришћанима?	69
МОЋ ПАГАНСКИХ БОГОВА	
Јуриш хиндуизма на Хришћанство	75
I Привлачност хиндуизма	75
II Рат на висини догмата	81
III Хиндуистичка светилишта и обреди	84
IV Хиндуистичка пропаганда на Западу	88
V Циљ хиндуизма: једна светска религија за све ...	94
ФАКИРЕВО „ЧУДО“ И ИСУСОВА МОЛИТВА	98
ДАЛЕКОИСТОЧНА МЕДИТАЦИЈА	
ОСВАЈА ХРИШЋАНСКИ СВЕТ	102
I „Хришћанска јога“	104
II „Хришћански зен“	108
III Трансцендентална медитација	111

„НОВА РЕЛИГИЈСКА СВЕСТ“

Дух далекоисточних култова	117
I „Харе Кришна“ у Сан Франциску	118
II Гуру Махараџ-ци на аеродрому	119
III Тантричка јога у планинама Новог Мексика .	121
IV Зен вежбе у Северној Калифорнији	123
V Нова „духовност“ као противник Хришћанства ...	126

„ЗНАЦИ СА НЕБА“

Православно хришћанско схватање „неидентификованих летећих објеката“ (НЛО)	129
I Дух сајенс фикишн-а (научне фантастике)	130
II НЛО виђења и научно истраживање о њима ...	136
III Шест врста сусрета са НЛО	137
IV Објашњење НЛО феномена	140
V Значење неидентификованих летећих објеката ..	147

„ХАРИЗМАТИЧКО ОЖИВЉЕЊЕ“

Знак нашег времена	153
I Пентекостални покрет XX века	153
II „Екуменски“ дух „харизматичког оживљења“ ...	156
III Гласолалија – екстатичко говорење на незнаним језицима	160
IV „Хришћански“ медиумизам	163
V О духовној обмани	175
1. Тумачење „духовних“ доживљаја	178
2. Физичке пропратне појаве уз „харизматички“ доживљај	184
3. „Духовни дарови“ који прате „харизматичке“ доживљаје	190
4. Нови „излив Светога Духа“	193

ДУХОВНО СТАЊЕ ПОСЛЕДЊИХ ВРЕМЕНА	197
I „Харизматички покрет“ као знак времена	197
1. Педесетница без Христа	201
3. „Ускоро долази Исус“	204
4. Да ли и православни треба да се поводе за отпадништвом?	207
5. „Чеда, последњи је час!“ (1. Јн. 2,18)	212
II Религија будућности	215
III Чувате благодат Божију православну	222
 Епилог:	
ЦОНСТАУН И СЕКТА САМОУБИЦА	225
 Додатак:	
ТРАГАЊЕ ЗА ПРАВОСЛАВЉЕМ	229
I Увод	229
II Мотиви за трагање	231
1. Коријени	231
2. Постојаност	233
3. Љубав	234
III Замке	235
1. Либерализам	235
2. „Откаченост обраћеника“	236
3. Хладни формализам	238
4. „Менталитет тврђаве“	239
IV Шта да се ради?	240
V Закључак	243

Јеромонах Серафим (Роуз)
ПРАВОСЛАВЉЕ И РЕЛИГИЈА БУДУЋНОСТИ

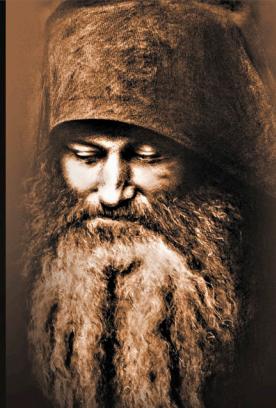
Издавач:
СИНАЈ
Издавачка кућа
Епархије зворничко-тузланске

За издавача:
Протојакон Ђојан Чечар

Лекијура и корекцију:
Ивана Јовановић

Штампа:
Еурографика, Зворник

Тираж:
2000

„Хиндуистичка јога је верска техника која изискује строг и дисциплинован живот у који улази контрола дисања и неки посебни положај тела, који производе стање опуштања, стање у којем се медитира, обично уз помоћ мантре или „светих“ изрека, које помажу концентрацију. Суштину јоге не чине ова техника вежбања, него медитација која је њен циљ. Циљ хиндуистичке јоге је духовни. Прави издајник је онај који то заборави и задржава само физичку страну ове древне духовне технике, мислећи да је она ништа друго до средство за постизање телесног здравља и лепоте. На ово треба додати да је човек који вежба јогу заузео известан духовни став, па чак и доживљај, којег он није свестан.“

Јеромонах

Серафим Роуз

Издавачка кућа
Спахићев зворничко-бузданске